

28.2.2017

OPINIA

Komisji Handlu Międzynarodowego

dla Komisji Rozwoju

w sprawie inicjatywy przewodniej UE dotyczącej przemysłu konfekcyjnego
(2016/2140(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sajjad Karim

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Rozwoju, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że obroty światowego handlu odzieżą gotową szacuje się na 2,8 bln EUR, a w przemyśle tym zatrudnionych jest nawet 75 mln osób; mając na uwadze, że około trzy czwarte tych pracowników to kobiety; mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest czynnikiem pobudzającym rozwój; mając na uwadze, że prawa kobiet należą do spektrum praw człowieka; mając na uwadze, że złożoność łańcuchów dostaw odzieży prowadzi do niskiego poziomu przejrzystości i wzrostu ryzyka naruszenia praw człowieka i wyzysku; mając na uwadze, że wynagrodzenia pracowników nie wystarczają im do zaspokojenia podstawowych potrzeb ich rodzin;
- B. mając na uwadze, że UE odgrywa kluczową rolę jako inwestor, nabywca, detalista i konsument w przemyśle konfekcyjnym i handlu odzieżą, w związku z czym zajmuje szczególnie odpowiednią pozycję, by połączyć wiele inicjatyw z całego świata w celu osiągnięcia znacznej poprawy niehumanitarnych warunków dziesiątków milionów pracowników w tym przemyśle oraz stworzenia równych warunków działania dla wszystkich zaangażowanych stron;
- C. mając na uwadze, że w skali Europy przemysł włókienniczy i konfekcyjny obejmuje 185 000 przedsiębiorstw, które zatrudniają 1,7 mln osób, generując obroty w wysokości 166 mld EUR; mając na uwadze, że UE importuje około połowy łącznej światowej produkcji przemysłu odzieżowego; mając na uwadze, że większość krajów produkujących odzież jest gospodarkami wschodzącymi;
- D. mając na uwadze, że art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, iż „wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii”; mając na uwadze, że art. 208 TFUE ustanawia zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju oraz uznaje likwidację ubóstwa za główny cel; mając na uwadze, że zgodnie z komunikatem „Handel z korzyścią dla wszystkich” polityka handlowa UE opiera się na trzech głównych zasadach – skuteczności, przejrzystości i wartości – i posiada oddzielną sekcję dotyczącą odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw;
- E. mając na uwadze, że art. 8 TFUE stanowi jednoznacznie, iż „we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet”, a także mając na uwadze, że UE ma w związku z tym obowiązek uwzględnić aspekt równouprawnienia płci we wszystkich obszarach swojej polityki, gwarantując jednakowe korzyści dla kobiet i mężczyzn wynikające ze zmian społecznych, wzrostu gospodarczego i tworzenia godnych miejsc pracy, eliminując dyskryminację oraz propagując poszanowanie praw kobiet na świecie;
- F. mając na uwadze, że we wrześniu 2012 r. w pożarze w pakistańskim mieście Karaczi zginęło 289 osób; mając na uwadze, że w tym samym roku w pożarze w fabryce Tazreen Fashions w Bangladeszu zginęło 117 osób, a ponad 200 odniosło obrażenia; mając na uwadze, że w 2013 r. na skutek zawalenia się konstrukcji budynku Rana Plaza zginęło 1 129 osób, a około 2 500 ludzi odniosło obrażenia;

- G. mając na uwadze, że po tych dramatycznych wydarzeniach zdecydowanie nasiliły się żądania ze strony europejskich konsumentów dotyczące zapewnienia większej przejrzystości i identyfikowalności w całym łańcuchu dostaw;
- H. mając na uwadze, że pomimo różnych zobowiązań podjętych przez UE, organizacje międzynarodowe, samorządy lokalne i prywatne podmioty ochrona praw pracowniczych w krajach będących dostawcami nadal znacznie odbiega od standardów międzynarodowych;
- I. mając na uwadze, że od 2015 r. program godnej pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) stał się integralną częścią nowego programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;
- J. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich – np. Niemcy, Niderlandy, Dania i Francja – zaczęło promować programy krajowe;
- K. mając na uwadze, że wszystkie zawierane przez UE umowy o wolnym handlu powinny zawierać ambitny rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju;
- L. mając na uwadze, że UE powinna włączyć do swoich priorytetów promowanie norm społecznych i środowiskowych w ramach organów wielostronnych, takich jak Światowa Organizacja Handlu czy G-20, ale również w ramach wszystkich stosunków dwustronnych z państwami trzecimi;
- M. mając na uwadze, że w wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka jasno określono zobowiązania rządów i przedsiębiorstw do ochrony i poszanowania praw człowieka na każdym etapie łańcucha dostaw i niezależnie od państwa, w którym odbywa się produkcja – zarówno w przypadku, gdy państwo to jest miejscem pochodzenia zleceniodawcy, jak i dostawcy; mając na uwadze, że UE zobowiązała się do wsparcia przyjmowania tych wytycznych i pomocy w ich wdrażaniu;
1. ubolewa, że Komisja nie przedstawiła do tej pory ambitnej ogólnounijnej inicjatywy przewodniej w sprawie przemysłu konfekcyjnego, kierowanej przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i dostosowanej do jej wytycznych, tak aby przedsiębiorstwa mogły przestrzegać zestawu jednolitych norm w dziedzinie należytej staranności i odpowiedzialności społecznej, a także wzywa Komisję do jak najszybszego rozpoczęcia prac nad taką inicjatywą; zauważa ponadto, że obecne powielanie istniejących już inicjatyw na szczeblu lokalnym, regionalnym i globalnym mogłoby skutkować nieprzewidywalnymi warunkami dla przedsiębiorstw; ponadto podkreśla, że koordynacja, wymiana informacji i wymiana najlepszych praktyk przyczyniają się do zwiększenia efektywności prywatnych i publicznych inicjatyw dotyczących łańcucha wartości oraz osiągnięcia pozytywnych rezultatów w zakresie zrównoważonego rozwoju;
 2. uważa, że wniosek powinien stwarzać warunki do harmonijnej współpracy z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, Światowa Organizacja Handlu (WTO), MOP i OECD, i zawierać wspólne definicje umożliwiające prowadzenie bardziej wyraźnych i lepiej skoordynowanych działań i ocen; wzywa do uznania i wykorzystania istniejących udanych inicjatyw, na przykład w ramach zrównoważonych zamówień publicznych, wiążących dostęp do zamówień publicznych z zapewnieniem zgodności z programami społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; w tym względzie docenia

Porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziewiarskim w Bangladeszu (porozumienie na rzecz zrównoważoności) jako krok naprzód w zakresie działań monitorujących, wzywa jednak zaangażowane podmioty do osiągnięcia pełnej zgodności; apeluje do Komisji, aby podjęła działania mające na celu zlikwidowanie niedociągnięć wykazanych w sprawozdaniach z oceny;

3. podkreśla w związku z tym konieczność przeprowadzenia przeglądu działań już prowadzonych przez europejskie przedsiębiorstwa w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu, tak aby lepiej zidentyfikować dobre praktyki i przyczynić się do stworzenia wspólnych ram działania na szczeblu europejskim; przypomina w tym kontekście, że sektor prywatny również uruchomił wiele inicjatyw w dziedzinie zwiększenia odpowiedzialności łańcucha dostaw;
4. wzywa Komisję do uwzględnienia szczególnych potrzeb MŚP, które odpowiadają za 90 % europejskiego przemysłu konfekcyjnego, opierając swoje podejście na zasadzie skalowalności i zwracając szczególną uwagę na ich zdolności do osiągnięcia celów identyfikowalności i przejrzystości zgodne z wytycznymi OECD, tak aby nie nakładać na MŚP nieproporcjonalnych obciążeń; w związku z tym zachęca Komisję do ustanowienia specjalnego punktu wsparcia dla MŚP oraz do wspierania ich za pomocą zindywidualizowanych programów budowania zdolności; uważa, że europejskie MŚP i mikroprzedsiębiorstwa uczestniczące we wdrażaniu inicjatywy powinny korzystać z europejskiego wsparcia finansowego w ramach programu COSME;
5. podkreśla, że w całym łańcuchu dostaw należy stosować zintegrowane podejście dotyczące przejrzystości i identyfikowalności gromadzenia danych dotyczących wyników w zakresie praw człowieka, wyników społecznych, środowiskowych i dotyczących pracy, stosując znormalizowaną metodologię pomiaru oddziaływania łańcuchów wartości odzieży na zrównoważony rozwój, tak aby zwiększyć spójność oceny społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, która musi uwzględniać zróżnicowanie podmiotów w tej branży ze względu na złożoność łańcucha; wzywa Komisję, aby nie ograniczała się do przedstawienia dokumentu roboczego służb Komisji; przypomina, że oprócz wytycznych OECD główne obszary oddziaływania obejmują inne inicjatywy, takie jak wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, francuskie przepisy dotyczące obowiązkowej należytej staranności oraz brytyjska ustawa o przeciwdziałaniu niewolnictwu, a także niektóre inicjatywy stymulowane przez przemysł, które mogą służyć za podstawę takiej inicjatywy;
6. zwraca się do Komisji, by zwróciła w tym komunikacie szczególną uwagę na aspekty dostępu do wymiaru sprawiedliwości, zadośćuczynienia ofiarom i ich rodzinom oraz ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia;
7. przypomina, że identyfikowalność i przejrzystość łańcucha dostaw może wnieść istotny wkład w osiągnięcie trwałych zmian, a także dostrzega, że brak dostępu do informacji zasadniczo utrudnia rozwijanie świadomości publicznej w zakresie naruszeń praw człowieka; w związku z tym przypomina o potrzebie wprowadzenia systemów należytej staranności, obejmujących cały łańcuch dostaw i wskazujących powiązanie każdego produktu z jego producentem; w związku z tym wzywa Komisję, by zwiększyła identyfikowalność i przejrzystość łańcucha dostaw w przemyśle konfekcyjnym w

realistyczny, zrównoważony i możliwy do wdrożenia sposób, z uwzględnieniem zróżnicowania podmiotów tego łańcucha; zaleca, by udostępniać konsumentom wiarygodne, przejrzyste i istotne informacje na temat zrównoważoności;

8. wzywa Komisję, by w toku zbliżającej się rewizji rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) wprowadziła preferencje taryfowe dla wyrobów włókienniczych produkowanych w udokumentowany zrównoważony sposób; jest zdania, że towary powinny być dobrowolnie poddawane certyfikacji pod względem zrównoważonego sposobu produkcji, a przy przywozie do UE należałoby przedstawić odpowiednie dokumenty; uważa, że w ten sposób UE mogłaby wspierać wysiłki sektora prywatnego na rzecz wprowadzenia zrównoważoności do łańcucha wartości w przemyśle włókienniczym; jest zdania, że uznawanie to powinno następować zgodnie z ustalonymi kryteriami zrównoważoności oraz wymogami minimalnymi względem systemów dokumentowania bądź certyfikacji; uważa, że wymogi dotyczące zrównoważoności powinny się opierać m.in. na międzynarodowych konwencjach, takich jak podstawowe normy pracy MOP lub Konwencja o różnorodności biologicznej; ponadto uważa, że w ten sposób wzmocniona i promowana byłaby produkcja produktów pochodzących ze sprawiedliwego handlu (np. posiadających certyfikat Social Accountability International (SAI) lub Fairtrade Textile Standard);
9. podkreśla, że negocjowanie przez UE umów o wolnym handlu zawierających ambitny rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju jest dla UE okazją, by przyczynić się do poprawy praw pracowników, w szczególności kobiet, oraz wyeliminować wszystkie formy pracy dzieci i pracy przymusowej; podkreśla, że wdrażanie umów o wolnym handlu umożliwia w szczególności rozwój dialogu między przedsiębiorstwami a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na temat łańcucha dostaw w przemyśle konfekcyjnym i może w ten sposób przyczynić się do poprawy warunków produkcji i bezpieczeństwa pracowników;
10. przypomina, że wdrażanie takich systemów, jak szczególne rozwiązanie motywacyjne UE dotyczące zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+), przez zobowiązanie do ratyfikowania i wdrożenia 27 konwencji może przyczynić się do poprawy sytuacji praw pracowników, zwiększenia równości mężczyzn i kobiet oraz wyeliminowania pracy dzieci i pracy przymusowej; w związku z tym podkreśla konieczność uważnego monitorowania wdrażania GSP+ i przestrzegania konwencji przez zaangażowane państwa;
11. zachęca UE i państwa członkowskie do promowania – za pośrednictwem inicjatywy dotyczącej przemysłu konfekcyjnego i innych instrumentów polityki handlowej – skutecznego wdrożenia norm MOP w zakresie wynagrodzeń i godzin pracy, również we współpracy z krajami partnerskimi w przemyśle konfekcyjnym; ponadto wzywa UE do zapewnienia wytycznych i wsparcia w zakresie sposobów zwiększania przestrzegania tych norm przy jednoczesnym ułatwieniu tworzenia zrównoważonych przedsiębiorstw i poprawy perspektyw zrównoważonego zatrudnienia;
12. podkreśla, że porozumienie na rzecz zrównoważoności zawarte po katastrofie w Rana Plaza stanowi interesującą inicjatywę europejską, która może stać się podstawą do opracowania nowych działań w porozumieniu z państwami trzecimi z myślą o osiągnięciu celów w zakresie poprawy warunków pracy oraz bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy w przemyśle konfekcyjnym;

13. wzywa Komisję do kontynuowania i pogłębiania współpracy międzynarodowej z takimi organizacjami jak MOP, OECD czy ONZ, aby promować większą odpowiedzialność podmiotów łańcucha dostaw w przemyśle włókienniczym i konfekcyjnym;
14. wzywa rządy krajów będących dostawcami do zaangażowania się wraz z wszystkimi zainteresowanymi stronami w rozwój powiązań między sektorami przemysłu i rokowañ zbiorowych oraz do zobowiązania producentów do utworzenia łatwo dostępnych i skutecznych mechanizmów dotyczących rozpatrywania skarg, które – zgodnie z uznanymi standardami międzynarodowymi – należą do najważniejszych gwarancji należytego poszanowania norm pracy i praw człowieka oraz stanowią uzupełnienie sądowych sposobów dochodzenia roszczeń, zgodnie z ramami opracowanymi przez specjalnego przedstawiciela ONZ ds. przedsiębiorstw i praw człowieka;
15. wzywa Komisję do dalszego promowania ratyfikacji i wdrażania podstawowych konwencji MOP i opracowanego przez MOP programu godnej pracy; w tym celu wzywa Komisję do wspierania MOP, samorządów lokalnych oraz organizacji pracy zapewniających pomoc w zakresie budowania zdolności w obszarze stosunków pracy, a także w zakresie egzekwowania praw pracowniczych i prawa pracy, ze szczególnym naciskiem na wyeliminowanie pracy dzieci i pracy przymusowej, a także propagowanie najwyższych standardów ochrony zdrowia i bezpieczeństwa;
16. zachęca UE do rozwoju i prowadzenia dialogu z niektórymi państwami trzecimi, aby przyczynić się do wzmocnienia praw pracowniczych i praw człowieka w tych państwach; wzywa UE i państwa członkowskie do wspierania prac ONZ, w tym w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), poprzez zbadanie możliwości opracowania międzynarodowego traktatu, który zapewniłby również poprawę skuteczności społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w przemyśle konfekcyjnym;
17. wyraża nadzieję, że wniosek Komisji będzie czerpał inspirację z porozumienia na rzecz równoważności, wdrożonego w Bangladeszu po zawałeniu się kompleksu Rana Plaza;
18. zwraca się o wyjaśnienie, w jaki sposób odzież produkowaną w strefach przetwórstwa wywozowego, w warunkach niskiego poziomu ochrony pracy lub braku tej ochrony, można ogólnie zidentyfikować i wykluczyć z programu GSP+ w danym kraju korzystającym;
19. jest przekonany, że zamówienia publiczne są użytecznym narzędziem propagowania społecznej odpowiedzialności przemysłu konfekcyjnego;
20. zwraca uwagę na bardzo duży udział kobiet w sile roboczej globalnego przemysłu konfekcyjnego – około 85 % pracowników tego sektora stanowią kobiety, które często pracują w trudnych warunkach i otrzymują niskie płace; w związku z tym wzywa do uwzględnienia aspektu płci w inicjatywie przewodniej UE dotyczącej przemysłu konfekcyjnego, zwłaszcza po to, by umożliwić dokonanie znaczących postępów pod względem równego wynagrodzenia, równouprawnienia płci, praw socjalnych i pracowniczych kobiet, w tym ochrony macierzyństwa, a także udziału kobiet w negocjacjach zbiorowych,
21. ponownie zwraca się o przeprowadzenie ocen wpływu na zrównoważony rozwój dla każdej nowo negocjowanej umowy oraz wzywa do gromadzenia danych segregowanych

ze względu na płeć;

22. wzywa Komisję, aby współpracowała z przedsiębiorstwami wielonarodowymi, detalistami i markami, oraz aby zachęcała wszystkie te strony do angażowania się na rzecz zwiększania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; oczekuje od unijnych przedsiębiorstw, że zagwarantują one pełne poszanowanie podstawowych norm pracy MOP w ich łańcuchach dostaw zgodnie z wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz trójstronną deklaracją MOP w sprawie zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej; nalega, aby unijne przedsiębiorstwa angażowały się w konstruktywne dialogi z lokalnymi pracownikami i organizacjami; zachęca Komisję, by sprzyjała wymianie najlepszych praktyk;
23. uznaje potrzebę równych warunków działania na szczeblu globalnym w celu zapewnienia pracownikom ochrony przed dumpingiem ekologicznym i socjalnym; wierzy, że ze względu na swoją masę krytyczną UE będzie zdolna do przejęcia roli globalnego lidera i poprowadzenia procesu zmian; uważa, że tylko wielostronne ramy mogą zapobiec naruszeniom praw człowieka i praw pracowniczych; w związku z tym zachęca Komisję do współpracy z międzynarodowymi partnerami podczas kolejnego spotkania ministerialnego Światowej Organizacji Handlu mającego na celu uruchomienie globalnej inicjatywy.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	28.2.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 32 -: 0 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Reimer Böge, Klaus Buchner, Sergio Gutiérrez Prieto, Sander Loones, Georg Mayer, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Pedro Silva Pereira
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI OPINIODAWCZEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO

32	+
ALDE	Marietje Schaake, Hannu Takkula
ECR	David Campbell Bannerman, Sander Loones, Emma McClarkin, Joachim Starbatty
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Artis Pabriks, Franck Proust, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Sergio Gutiérrez Prieto, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Sorin Moisă, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira
Verts/ALE	Klaus Buchner, Heidi Hautala

0	-
--	--

3	0
ENF	Jean-François Jalkh, Georg Mayer, Joëlle Mélin

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się